

Ավետիք Իսահակյան

Մի՛րտ իմ, սպասի՛ր, գուցե արշալույս

Մի՛րտ իմ, սպասի՛ր, գուցե արշալույս
Ողջունե երկինք, գուցե մանուշակ
Շա՛ղ տա բյուրեղներ, գուցե մի նոր լույս
Հալածե մութը, գուցե հաղթանակ
Տանիս կռվի մեջ – մի՛ հուսահատվիր.
Ապրի՛ր մինչ կա կյանք, մինչ նորոգ հույսի
Կախարդ հորիզոն... Մի՛րտ իմ վշտակիր,
Ինչո՞ւ ես հեծում, մի՞թե ամենի
Օձն է ճնշում քեզ – կասկածը անհույս,
Ձանձրույթը դաժան... մի՞թե խորտակվեց
Մերը սրբազան – երկինքը հոգուս...

- Տանջըվի՛ր, հուսա՛...

1892

Ալեքսանդրապոլ